

မြေထူမြေ

မန္တလာမောင်မောင်တုတ်

အခန်း (၁)

“တင် တင်”

“ရှင်”

“ကိုယ်တို့ နောက်ပီး လုပ်ကြမယ်နော်”

“အာ.. ခဏခဏ.. နေ့တိုင်းဘဲကွာ..”

“တင်တင်ကလဲကွာ ချစ်တာဘဲဥစ္စာကို”

“အကိုချစ်တာကလဲ နဲ့နဲ့ပါးပါးနားပါဦးလား..”

“တင်တင်ကမနက်ဖန် အဒေါ်တို့ဆီသွားမလို့

ဆိုတော့ ကိုယ်ကလုပ်ရမှာ မဟုတ်ဘူး.. ဒီနေ့တော့
မနားပါနဲ့တော့ကွာ.. နော်..”

“ကဲကဲ.. အကိုသဘောဘဲ.. ဒါပေမဲ့ မကြမ်း
ရဘူးနော်..”

“အင်းပါ..”

ကျော်ဆန်းက တင်တင်ကြည်၏ ကိုယ်လုံးလေး
ကို ဖွဖွလေးဖက်ထားရာမှ တင်းကြပ်စွာဖက်လိုက်ပြီး
တင်တင်၏နဖူးလေးကို ရွတ်ကနဲတချက်နမ်းလိုက်၏။

“နေအုံးနော်အကို.. တင်တင်အင်းကျီတွေချွတ်ပေးမဟ်..”

ပြောပြောဆိုဆို တင်တင်ကြည်က အိပ်ယာပေါ်မှ ကုန်းရုံးထလိုက်ပြီး သူမကိုယ်လုံးပေါ်၍ အဝတ်အစားများကို ချွတ်လိုက်၏။ ပြီးတော့ သူမဝတ်ထားသော ထမီလေးကို ခါးမှဖြည်လိုက်ကာ ခြေထောက်နှစ်ချောင်းဖြင့် သူ၏ထမီလေးကို ကွင်းလုံးချွတ်ပစ်လိုက်တော့၏။ အဝတ်အစားများကင်းမဲ့သွားသော တင်တင်ကြည်၏ ကိုယ်လုံးလေးမှာ ညိုညက်ညက်လေးဖြစ်လျက် သူမ၏အတွင်းသားလေးများကတော့ ဝင်း၍နေ၏။

တင်တင်ကြည်၏ ကိုယ်လုံးမှာ ခပ်သွယ်သွယ်လေးဖြစ်ပြီး သူမ၏တင်သားရင်သားတို့မှာ ဆူဆူဖိုးဖိုးမဟုတ်ဘဲ ခပ်သေးသေးလုံးကျစ်ကျစ်ကလေးပင်ဖြစ်၏..

“ဘာကြည့်နေတာလဲ”

“လှလို့..”

“ဟွန်း.. တော်ကြာရိုးသွားမှာနော်..”

ပြောပြောဆိုဆိုပင် တင်တင်ကြည်သည် သူမ၏

ကိုယ်လုံးလေးကို အိပ်ယာပေါ်သို့ပြန်၍ ပက်လက်လှန်လှဲချလိုက်၏။ သူမသည် ကျောပြင်လေးကို အိပ်ယာနှင့်ထိမိသည်ဆိုလျှင်ဘဲ သူမ၏ဘေးမှထိုင်ကာ သူမကို ကြည့်နေသော ကျော်ဆန်းကို သူမ၏မျက်လုံးလေးများကို ဝင့်လျက် ကြည့်လိုက်၏။

“အကိုလဲ အင်းကျီတွေချွတ်လေ”

“အင်း..”

ထိုအခါတွင်မှ ကျော်ဆန်းက သူ၏အင်းကျီကို ကြယ်သီးများဖြုတ်၍ ချွတ်လိုက်၏။ ပြီးတော့ သူ၏ပုဆိုးကိုပါ ခါးမှဖြည်၍ ကွင်းလုံးချွတ်ချလိုက်သဖြင့် သူ၏ပေါင်ကြားမှ လီးကြီးမှာ ဝေါက်ကနဲထွက်ပေါ်လာ၏။

“ဟင်.. ကိုယ့်ဟာကြီးကဘယ်တုံးကများလုပ်ချင်နေတယ်မသိဘူး.. မာနေပြီကြည့်စမ်း”

အိပ်ယာပေါ်တွင်ပက်လက်ကလေးဖြစ်နေသော တင်တင်ကြည်က သူမ၏ဘေးတွင် ခူးထောက်လျက်ရှိသော ကျော်ဆန်း၏ပေါင်ကြားမှ လီးကြီးကို သူမ၏လက်ကလေးဖြင့် လှမ်း၍ ကိုင်လိုက်၏။ ပြီးတော့ သူမ၏လက်ကလေးကို လီးကြီး၏ ဇစ်ကြီးအောက်ဖက်မှစ၍

အရင်းဖက်ကို လက်ကလေးဖြင့်ထုတ်လိုက်ပြီး သူမ၏လက်မကလေးဖြင့် ကျော်ဆန်း၏ ပြုလုပ်၍ ဖူးထနေသော ထိပ်ဖူးကြီးကို လျှော့တိုက်၍ ပွတ်ပေးလိုက်၏။

ကျော်ဆန်းက သူမ၏ကိုယ်လုံးကို တင်တင်ကြည့် ပေါ်သို့မှောက်၍ချလိုက်ပြီး တင်းတင်ကြည်၏။ နို့လေးများကို ငုံ့နမ်းစို့နေ၏။ သူမ၏ နို့လေးများ ကို ကျော်ဆန်းက တစ်လှည့်စီစို့ပေးရင်း သူမ၏ လက်တဖက်က တင်တင်ကြည်၏ ဗိုက်သားလေးများကို ပွတ်ပေးနေ၏။

တင်တင်ကြည်ကလဲ သူမ၏ လက်အတွင်း ထုတ်ထားသောကျော်ဆန်း၏ လီးကြီးကို ခပ်ဖွဖွ ဆုတ်၍ ဝှင်းတိုက်သလိုလုပ်ပေးနေ၏။

ထိုအချိန်တွင်ပင် အိမ်၏အပေါ်ထပ်မှ ရေသောက်ရန်ဆင်းလာသော ခင်မိသည် လှေခါးအတိုင်းဆင်းလာရာမှ လှေခါး၏ တစ်ဝက်လောက် မရောက်တရောက်တွင် လှေခါးဘေးတွင် တပ်လျက်ထားအခန်းဖွဲ့ထားသည့် ကျော်ဆန်းနှင့် တင်တင်ကြည်တို့၏ အိပ်ခန်းထဲသို့ အခန်းနံရံ၏အပေါ်ဖက်

တွင်ခိုက်ထားသော ကျွန်းဘီတင်ချောင်း ကြက်တူရွေးတန်းလေးများကြားမှ လှမ်းကြည့်လိုက်မိ၏။

ပြီးလျှင် ခင်မိသည် သူမ၏ခြေထောက်လေးများကိုဖွနင်းပြီး ဖိဖိဆောင်သို့ဝင်ကာ ရေတခွက် ကို အသံမပြည်အောင် သောက်လိုက်၏။ ပြီးတော့ အလာတုံးကအတိုင်းပင် သူမ၏ခြေထောက်လေးများကိုဖွနင်းပြီး ကျော်ဆန်းနှင့် တင်တင်ကြည်တို့၏ အိပ်ခန်းဝပတ်သို့ အသာတိုးကပ် သွား၏။ အိပ်ခန်းဝတွင်အခန်းဆီးလေးသာ ကာထားပြီး တံခါးပိတ်ထားသဖြင့် ခင်မိက အိပ်ခန်းဝတွင် ကာထားသော အခန်းဆီးလေးကို သူမလက်ကလေးဖြင့် လက်သုံးလုံးလောက်ဟကာ ကြည့်လိုက်၏။

“အို. . .”

ခင်မိ၏ပါးစပ်လေးထဲမှ အသံတိုးတိုးလေး တောင်ထွက်သွားရပြီး သူမ၏ရင်ကတော့ နွေးကနဲ ဖြစ်သွားရ၏။

ကြည့်ပါဦး တင်တင်ကြည် လက်ကလေးအတွင်းမှ ကျော်ဆန်း၏လီးကြီးက နဲနဲနောနော

မဟုတ်ပါ။ ညိုမဲ ထောင်မတ်နေသောလီးကြီးမှာ
 အရှည် ၈ လက်မကျော်ကျော်လောက်ရှိမည်ဟု ခန့်
 မှန်းရပြီး လုံးပတ်ကတော့ လီးတန်ကြီးကို ဆုတ်၍
 ထားသော တင်တင်ကြည်၏ လက်ကလေးသည်ပင်
 လျှင် လီးကြီးကိုတပတ်အပြည့် မဆုတ်နိုင်ပါ။
 နောက်ပီးလီးကြီး၏ ထိပ်ဖူးကြီးမှာလည်း ကားပြီး
 ကြီးမားလှ၏။

တွေ့မြင်လိုက်ရသည့် တခဏ၌ ခင်မိသည်
 အသက်ရှူရန်ပင်မမု၍သွားရ၏။

ခင်မိ၏ ယောကျ်ား ဦးကြည်တင်ကတော့
 မူးမူးနှင့်အပေါ်ထပ်တွင် အိပ်ပျော်နေပြီဖြစ်၏။

ခင်မိသည် လက်သုံးလုံးလောက် ဟထား
 သောအခန်းဆီးကို နဲနဲထပ်၍ လက်တဝါးစာ
 လောက်ထိဟလိုက်၏။ ထိုအခါတွင် သူမ၏ မြင်ကွင်း
 မှာပိုကျယ်လာသဖြင့် အိပ်ခန်းတံခါးနှင့် ၄ ပေမျှ
 ဝေးသောနေရာရှိ ကုတင်ပေါ်မှ ကျော်ဆန်းနှင့်
 ခင်မိတို့ကို သူတို့အိပ်ခန်းထဲတွင် ထွန်းထားသော ၆၀
 *အားမီးလုံး၏ အလင်းရောင်ဖြင့် သဲသဲကွဲကွဲမြင်၍

နေရ၏။

တင်တင်ကြည်သည် သူမ၏ လက်အတွင်း
 မှကျော်ဆန်း၏ လီးတန်ကြီးကို လွှတ်ပေးလိုက်ပြီး
 ကျော်ဆန်း၏ ခွေးအူကြီးကို သူမ၏ လက်ဖဝါး
 ထဲတွင်ထည့်၍ ခပ်ဖွဖွလေး ပွတ်၍ပေးနေ၏။

ကျော်ဆန်းကတော့ တင်တင်ကြည်၏ နို့
 များကိုတလှည့်စီစို့ပေးနေရာမှ သူမ၏လက်ကို သူမ၏
 ဗိုက်သားလေးများပေါ်မှ တင်တင်ကြည်၏
 စောက်ပတ်ပေါ်သို့ ပြောင်း၍တင်လိုက်ပြီး တချက်
 နှစ်ချက်ပွတ်ပေးလိုက်ပြီး လက်ညှိုးကလေးကို
 စောက်ပတ်အကွေ့ကြောင်းထဲ လက်တစ်ဆစ်လောက်
 ထိုးထည့်လိုက်ပြီး စောက်ပတ်အကွေ့ကြောင်း တ
 လျှောက် ထက်အောက်လျှောက်တိုက်ကာ ပွတ်ဆွဲ
 ပေးနေ၏။

ပြီးတော့ သူမ၏လက်ညှိုးထိပ်ကလေးဖြင့်
 သူမ၏ စောက်စေ့လေးကိုလည်း ထိကာ ကလိပေး
 နေသေး၏။

တင်တင်ကြည်၏ ခြေရင်းဖက်သို့ စဝ်း

ထားသော သူမ၏ခြေထောက်နှစ်ချောင်းကို ခူးမှ
ကွေး၍ဆွဲကာ ပေါင်နှစ်ချောင်းကိုကား၍ ထောင်
လာ၏။

တင်တင်ကြည်က ပေါင်နှစ်လုံးကိုထောင်၍
ကားလိုက်သဖြင့် ကျော်ဆန်းသည် သူမ၏ စောက်
ပတ်ပေါ်မှ သူ၏လက်ကို ရုတ်လိုက်သဖြင့် နို့တို့
ပေးနေရာမှလည်း ရပ်ကာ သူ၏မျက်နှာကို တင်
တင်ကြည်၏ ရင်ဘတ်ပေါ်မှခွာ၍ ခါးကိုပြန်မတ်
လိုက်၏။

တင်တင်ကြည်၏ စောက်ပတ်မှာ မာတင်းနိုး
ထနေပြီဖြစ်ပြီး အထဲတွင်လည်း စောက်ရည်များမှာ
ထွက်နေပြီဖြစ်၏။

ကျော်ဆန်းသည် တင်တင်ကြည်၏ဘေးဖက်
တွင် ထိုင်နေရာမှ သူမ၏ခြေရင်းဖက်သို့ ရွှေ့ပြောင်း
ပြီး တင်တင်ကြည်၏ ပေါင်နှစ်လုံးကြားတွင် ဝင်ထိုင်
လိုက်၏။

“တင်တင်..”

“ရှင်..”

“ကိုယ် လိုးတော့မယ်နော်..”

“အင်းပါ ကိုယ်ကလဲ ပြောနေရသေးတယ်..”

တကယ်ဘဲ”

ခင်မိကမူတူတူလေးလုပ်ကာ မျက်စောင်း
လေးတချက်ထိုးလိုက်၏။

ကျော်ဆန်းက သူ၏လီးကြီးထိပ်ဖူးကြီး၏
ထိပ်ကို တင်တင်ကြည်၏ စောက်ပတ်ဝတွင်တော့ကာ
တင်တင်ကြည်၏ စောက်ပတ်ထဲသို့ သူ၏လီးကြီးကို
ဖိသွင်းလိုက်တော့၏။

“မြိ.. မြိ.. ဖွတ်..”

“အား.. ပါး.. ကျွတ် ကျွတ်..”

ကိုကလဲ.. အရင်းဘဲကွာ.. အောင့်သွားတာဘဲ”

တင်တင်ကြည်၏ စောက်ပတ်ထဲသို့ ကျော်
ဆန်းသည် သူ၏လီးကြီးကို ဖိဆောင့်သွင်းလိုက်သ
ဖြင့် တင်တင်ကြည်မှာ သူမ၏ စောက်ပတ်ထဲ တွင်
နာအောင့်သွားရ၏ လီးကြီးကတော့ စောက်ပတ်
ထဲသို့ တစ်ဆုံးဝင်သွားတော့၏။

တောင့်တင်းသန်မာလှ၍ တဆတ်ဆတ်ခုန်

နေသောကြီးမားလှသည့် ကျော်ဆန်း၏ လီးကြီးကို
ကြည့်ပြီး နှစ်ချိန်ကာ တပ်မက်နေမိသော ခင်မိ သည်
ကျော်ဆန်း၏ လီးကြီးမှာ အားရပါးရဖြင့် တရှိန်ထိုး
တင်တင်ကြည်၏ စောက်ပတ်ထဲသို့ လိုး၍ဝင်သွား
သည်ကိုတွေ့ရသောအခါ ခင်မိသည် သူမ၏ရင်ထဲ
တွင် အားကျသလိုလို မနာလိုသလိုလိုဖြစ်ကာ
“ဖွတ်”ကနဲမြည်ပြီး လီးတန်ကြီးမှာ တင်တင်ကြည်၏
စောက်ပတ်ထဲသို့ တဆုံးဝင်သွားသည်နှင့် ခင်မိ
သည် သူမရင်ထဲတွင် နင့်ကနဲဖြစ်အောင် ခံစား
လိုက်ရ၏။

တင်တင်ကြည်၏စောက်ပတ်ထဲတွင် တဆုံး
ဝင်နေသော လီးကြီးကို ကျော်ဆန်းသည် နွဲ့ထုတ်
လိုက်ပြီး ပြန်ဆောင့်ကာ သွင်းလိုက်ပြီး လိုးနေတော့
၏။

“ဖွတ်. . ပလွတ်. .”

“ဖွတ်. . ပလွတ်. .”

“ဖွတ်. . ပလွတ်. .”

“အ. . အကို. . သိပ်ပြီးမကြမ်းနဲ့နော်. .

တင်တင်မခံနိုင်ဘူး. .”

“အင်းပါ. .”

“ဖွတ်. . ပလွတ်. .”

“ဖွတ်. . ပလွတ်. .”

“ဖွတ်. . ပလွတ်. .”

တင်တင်ကြည်သည် သူမ၏ခြေထောက်နှစ်
ချောင်းကိုကွေး၍ ဇူးထောင်ပေါင်ကားနေရာမှ
သူမ၏ခြေထောက်နှစ်ချောင်းကို ကျော်ဆန်း၏ ခါး
နောက်သို့ချိတ်ကာ သူမ၏စောက်ပတ်ကို ကော့
ကော့ပေးလျတတ် အလိုးခံနေ၏။

“ဖွတ်. . ပလွတ်. .”

“ဖွတ်. . ပလွတ်. .”

“ကောင်းလား တင်တင်. .”

“ဖွတ်. . ပလွတ်. .”

“အင်း. . ကောင်းတယ် အကို. .”

“ဖွတ်. . ပလွတ်. .”

“ဖွတ်. . ပလွတ်. .”

“အကိုရော ကောင်းလားဟင်. .”

၁၂
“ဖွတ်.. ပလွတ်..”

“အင်း.. ကောင်းလိုက်တာ တင်တင်ရယ်”

“ဖွတ်.. ပလွတ်..”

ကြမ်းကြမ်းမလီးရန် တင်တင်က ပြောထားသည့်ကြားမှပင် ကျော်ဆန်းသည် ဆောင့်လိုးရင်း အရသာ တွေ့လာပြီဖြစ်ကာ အားဖြင့် ဖိဆောင့်ကာ ဆောင့်ကာဖြင့် လိုးလာ၏။

“ဖွတ်.. ပလွတ်..”

“ဖွတ်.. ပလွတ်..”

“ဖွတ်.. ပလွတ်..”

စိတ်များ ထကြွလာရသော ကျော်ဆန်းသည် သူ၏အားပြုကာ ဆောင့်နေရသောခါးကို တင်တင်၏ခြေထောက်နှစ်ဖက်က ချိတ်တင်ထားသဖြင့် ကျော်ဆန်းသည် ဆောင့်ရတာ အားမရဖြစ်လာတော့၏။

“ဖွတ်.. ပလွတ်..”

“ဖွတ်.. ပလွတ်..”

“တင်တင် ခြေထောက်တွေကို အကိုပုခုံးပေါ်တင်လိုက်..”

၁၃
“ဖွတ်.. ပလွတ်..”

တင်တင်ကြည့်ကလည်း ကျော်ဆန်းပြောသည့်အတိုင်းပင် သူမ၏ခြေထောက်များကို ဆန့်၍ ကျော်ဆန်း၏ပုခုံးပေါ်သို့ အလိုးခံနေသည့်ကြားမှပင် တင်ပေးလိုက်၏။

“ဖွတ်.. ပလွတ်..”

“ဖွတ်.. ပလွတ်..”

“ဖွတ်.. ပလွတ်..”

ကျော်ဆန်း၏ ခါးပေါ်မှ တင်တင်၏ ခြေထောက်နှစ်ဖက်မှာ ကျော်ဆန်း၏ ပုခုံးပေါ်သို့ ပြောင်းတင်လိုက်သဖြင့် ကျော်ဆန်း၏ခါးမှာ လွတ်လပ်သွားပြီး ဆောင့်ရတာ ဝို့ကောင်းလာ၏။

“ဖွတ်.. ပလွတ်..”

“ဖွတ်.. ပလွတ်..”

“ဖွတ်.. ပလွတ်..”

အိပ်ခန်းဝမှ အခန်းအီးလေးဟာက ကြည့်နေသောခင်မိ၏ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းရှိ သွေးသားများသည် လည်း ထကြွလာခဲ့ရပြီဖြစ်သဖြင့် ခင်မိ၏

စောက်ပတ်ကြီးမှာ မိုးဖောင်းတင်းမာလာခဲ့ရပြီ ဖြစ်၏။

“ဖွတ်. . ပလွတ်. .”

“ဖွတ်. . ပလွတ်. .”

“ဖွတ်. . ပလွတ်. .”

ခပ်မိသည်လည်း အလုံးခံရင်း သူမ၏ စောက်ပတ်ထဲတွင် အရသာများတွေ့လာကာ သူမ မျက်လုံးလေးကို မှိတ်ကာ ကျော်ဆန်း၏ လီးကြီးသည် သူမ၏စောက်ပတ်ထဲသို့ ဖွတ်တိုက်၍ လိုးနေသည်ကို အရသာခံကာနေ၏။

“ဖွတ်. . ပလွတ်. .”

“ဖွတ်. . ပလွတ်. .”

“ဖွတ်. . ပလွတ်. .”

ကျော်ဆန်းကသူ၏ကိုယ်ကို ရှေ့သို့ကုန်း၍ ငုံ့ကာ နို့စို့လိုက်သဖြင့် ကျော်ဆန်း၏ ပုခုံးပေါ်တွင် ဆန့်တင်ထားသော တင်တင်၏ ခြေထောက်များ မှာလည်း ကျော်ဆန်း၏ ပုခုံးပေါ်တွင် တပါတည်း ပါသွားခဲ့၍ တင်တင်၏ခြေထောက်နှစ်ချောင်းမှာ အပေါ်သို့ လန်တက်သွားပြီး သူမ၏ဖင်သားများမှာ

လည်း အိပ်ယာမလွတ်ကာကြ၍ တတ်လာပြီး သူမ၏ စောက်ပတ်မှာလည်း အပေါ်သို့ မော့တက်လာတော့၏။

“ဖွတ်. . ပလွတ်. .”

“ဖွတ်. . ပလွတ်. .”

“ဖွတ်. . ပလွတ်. .”

တင်တင်ကြည်၏ စောက်ပတ်မှာ အပေါ်သို့ မော့တက်လာသဖြင့် ကျော်ဆန်းက ဆောင့်လိုးနေရတာ ဝိုပြီးအဆင်ပြေကာ ဝိုပြီးတော့လိုး၍ကောင်းလာ၏။

“ဖွတ်. . ပလွတ်. .”

“ဖွတ်. . ပလွတ်. .”

တင်တင်ကြည်က သူမ၏လက်ကလေးနှစ်ဖက်ဖြင့် ကျော်ဆန်း၏ ကျောပြင်ကို ဖက်၍ ပွတ်ပေးနေ၏။ နောက်ပြီး သူမ၏နို့လေးများကိုလည်း သူမ၏ရင်လေးကိုဆွဲကာ ကျော်ဆန်း၏ ပါးစပ်သို့ ကပ်၍ပေးထားသေး၏။

“ဖွတ်. . ပလွတ်. .”

“ဖွတ်.. ပလွတ်..”

ကျော်ဆန်းသည် တင်တင်ကြည်၏ နို့လေးများကိုစို့၍ နေရာက သူမ၏နို့သီးခေါင်းလေးများကိုပါ လျှာဖြင့် ပွတ်ကာပေးနေသဖြင့် အလုံးခံနေသော တင်တင်ကြည်မှာ ထွန့်ထွန့်လူးကာ ကောင်းနေတော့၏။

“ဖွတ်.. ပလွတ်..”

“ဖွတ်.. ပလွတ်..”

အခန်းဝမှ ချောင်းကြည့်နေသော ခင်မိခများမှာတော့ မြင်သာမြင်ရ မကြင်ရသည့်အဖြစ်မျိုးကြိုကာ သူမ၏ စောက်ပတ်ကြီးတွင်တော့ အရည်များပင် စို့ခွဲနေတော့ပြီဖြစ်၏။

“ဖွတ်.. ပလွတ်..”

“ဖွတ်.. ပလွတ်..”

“အင့်.. အနီ.. ကောင်း.. ကောင်းလာပြီ.. အင့်.. ဟင်း ဟင်း”

“ဖွတ်.. ပလွတ်..”

“ဖွတ်.. ပလွတ်..”

တင်တင်ကြည်မှာ အလုံးခံရင်းဖြင့် သူမ၏ စောက်ပတ်ထဲတွင် အရသာများ ကောင်းသထက် ကောင်းလာပြီဖြစ်၍ သူမ၏ စောက်ပတ်အတွင်း သားလေးများသည် ကျော်ဆန်း၏ လီးကြီးကို ဆွဝင်ရစ်ပတ်လျက် ဖျပ်ညှစ်လာခဲ့ကြပြီဖြစ်ပြီး သူမ၏ လက်ကလေးများကလည်း ကျော်ဆန်းကိုတင်းကြပ်စွာ ဖက်လာကြတော့၏။

“ဖွတ်.. ပလွတ်..”

“ဖွတ်.. ပလွတ်..”

“ဖွတ်.. ပလွတ်..”

ကျော်ဆန်းသည်လည်း တင်တင်ကြည်၏ စောက်ပတ်ထဲသို့ သူ၏လီးကြီးဖြင့်လုံးရင်း တင်တင်ကြည်၏ စောက်ပတ်အတွင်းသားများဖျပ်ညှစ်ပေးနေမှုကြောင့် သူ၏လီးကြီးမှာကျပ်တတ်လာပြီဖြစ်၍ ကျော်ဆန်းသည် တင်တင်ကြည်၏ ကိုယ်လုံးလေးကို သိမ်းကြိုး၍ဖက်ကာ ၁၀ ချက်မျှ ဆောင့်၍ လုံးလိုက်တော့၏။

“ဖွတ်.. ပလွတ်..”

“ဖွတ်.. ပလွတ်..”

“အကို.. အ.. အား.. ပြီး ပြီးပြီ..

အင်း.. ဟင်း.. ဟင်း..”

“ဖွတ်.. ပလွတ်..”

“တင်.. တင်တင်.. အ.. ကို ပြီး.. ပြီး

ပြီ.. အင်း.. အင်း..”

သူမ၏လက်ကလေးဖြင့် ဆွဲကာ ဟ၍ထားသော အခန်းဆီးစကားကို သူမ၏လက်ကလေးကို ဖယ်၍ ပြန်စေလိုက်ပြီး ခင်မိသည် လေးကန်သော ခြေလှမ်းများဖြင့် ကျော်ဆန်းနှင့်တင်တင်ကြည်တို့၏ အိပ်ခန်းဝမှာ လှည့်၍ ထွက်လာခဲ့ခဲ့တော့၏။

ကျော်ဆန်းနှင့်တင်တင်ကြည်တို့ နှစ်ယောက်လုံး ကြသည်ကို ကြည့်ပြီး သွေးသားများ သောင်းကျန်းလာခဲ့ရသော ခင်မိသည် ပက်လက်လှန်ကာ အိပ်မောကျနေသော ဦးကြည်တင်၏ ခါးမှ ပြုတ်ထွက်နေသော ပုဆိုးစကို အောက်ဖက်သို့ နံနဲဆွဲချလိုက်ရာ ဦးကြည်တင်၏ ပျော့ခွေနေသော လီးကြီးကို တွေ့လိုက်ရ၏။

ခင်မိသည် စိတ်ပျက်လက်ပျက်ဖြင့် ဦးကြည်တင်အိပ်နေရာနှင့် တေးချင်းယှဉ်လျက်ရှိသည့် သူမ၏ နေရာလေးပေါ်သို့ ကိုယ်လုံးလေးကို လှဲအိပ်လိုက်၏။

ခင်မိနှင့် ဦးကြည်တင်သည် ညားခဲ့ကြသည်မှာ ၄ လန့်ခန့်ရှိပြီဖြစ်၍ ဦးကြည်တင်သည် ခင်မိကို မိသားဖဿာပီပီ လက်ထပ်ယူခဲ့၏။ အသက် ၂၅ နှစ်မျှသာရှိသေးပြီး သူ၏သမီးနှင့်သက်တူရွယ်တူ ဖြစ်သည့် ခင်မိကို ဦးကြည်တင်သည် အရမ်းပင် အလိုလိုက်ခဲ့၏။

ဦးကြည်တင်သည် ညားကစ ၁၅ ရက်လောက် သာ ခင်မိကို အားပါးတရလိုးပေးနိုင်ခဲ့၏။ နောက်ပိုင်းတွင်တော့ တပတ်လျှင် ၂ ကြိမ်လောက် အနိုင်နိုင်လိုးခဲ့ပြီး အိမ်ထောင်သက် ၃ လ ကျော် ~~သာသာအောင်တင်ပေးတတ်ခဲ့~~ ကြိမ်တော့ အနိုင်နိုင်လိုးနေရ၏။

ဦးကြည်တင်သည် အသက် ၄၇ နှစ်ကျော် ၄၈ နှစ်သတ်ထဲရောက်နေပြီး သူ့တွင် စွဲနေပြီဖြစ်သော အရက်ကြောင့် ဦးကြည်တင်သည် စိတ်သွားတိုင်း

ကိုယ်မပါတော့ပေ။

သွေးသားများ ကောင်းမွန်သစ်လွင်ဆဲဖြစ်သော အသက် ၂၅ နှစ်သာရှိသေးသည့် မိခင်သည် သွေးသားများကတော့ ဆန္ဒမပြည့်ဝခဲ့ရပါ။

ခင်မိသည် အိပ်ယာထက်တွင် ပတ်လက်လေးလှန်ကာ ဘယ်လူးညာလိုမိဖြင့် အိပ်မပျော်နိုင်ဘဲ ဖြစ်နေ၏။ အတန်ကြာသောအခါတွင်မှ သူမသည် စိတ်မောလူမောဖြင့် မေးကနဲ အိပ်ပျော်သွားခဲ့ရ၏။

မနက်မိုးလင်းတော့ခင်မိသည် ညက အိပ်မပျော်ဖြစ်ကာ အတော်ညဉ့်နက်မှ အိပ်ပျော်သွားခဲ့သဖြင့် ယခု ၈ နာရီထိုးမှ အိပ်ယာကထဖြစ်ခဲ့၏။

တင်တင်ကြည်မှာ မနက်စောစောထ၍ အိမ်လုံးအတွက် ချက်ပြုသွားခဲ့၏။ ဒီနေ့တွင် သူမအဖေ၏ ရှိရာ နယ်သို့ တင်တင်ကြည်သည် ခဏီထွက်ရမည်ဖြစ်၏။

ခင်မိသည် မျက်နှာသစ်ပြီး အလှပြင်ကာ လမ်းထိပ်တွင် အသုပ်ထွက်စား၍ တစ်လမ်းထဲတွင်

နေသည့် သူမ၏အဖေဖြစ်သူအိမ်သို့ ထွက်လာခဲ့သည်။ သူမ၏ခင်ပွန်းဖြစ်သူ ဦးကြည်တင်မှာလည်း မနက်ထဲက အလုပ်ဆင်းရာတွင် ထမင်းချိုင့်ကိုပါ တပါတည်းယူကာထွက်သွားခဲ့ပြီဖြစ်၍ ခင်မိသည် အေးအေးဆေးဆေးဖြစ်နေ၏။

နေ့လည် ၁၂ နာရီလောက်ကျမှ ခင်မိသည် ထမင်းဆာလာ၍ သူမ၏အိမ်သို့ပြန်လာခဲ့၏။ အိမ်ရောက်တော့ ခင်မိသည် အဝတ်အစားလဲ ရေမိုးချိုးကာ အလှပြင်ပြီးနောက် အောက်ထပ်သို့ ဆင်းလာကာ ထမင်းစားရန် ပြင်ဆင်လိုက်၏။

ထိုစဉ်မှာပင် အိမ်ရှေ့သို့ ကားတစ်စီးဝင်လာသံကြားသဖြင့် ထွက်၍ကြည့်လိုက်ရာ တင်တင်ကြည်၏ ယောက်ျားဖြစ်သူ လေးဘီးမောင်းသည့် ကျော်ဆန်းပြန်လာတာ မြင်ရ၏။

ခင်မိသည် ကျော်ဆန်းကိုတွေ့လိုက်ရသည်နှင့် သူမ၏တကိုယ်လုံးရှိန်းမိန်းသွားကာ သူမ၏မျက်နှာလေးမှာလည်း ထူပူသွားရ၏။

“မခင်မိ... ထမင်းစားပြီးပြီလား”

“ကျမ ခုပဲစားတော့မလို့ ကိုကျော်ဆန်းလဲ
တခါတဲ စားလိုက်လေ”

“အင်း စားလိုက်တာကောင်းပါတယ်..”

ခင်မိမိ၏ အာရုံထဲအတွေးထဲတွင် ခင်မိသည်
ညက သူမတွေ့မြင်ခဲ့ရသော ကျော်ဆန်းနှင့် တင်တင်
ကြည်တို့၏လိုးနေကြပုံ မြင်ကွင်းများကို အစမှ အဆုံး
တိုင်ပြန်၍တွေ့မြင် ခံစားလာရသည့်တခဏမှာပင်
ခင်မိမိ၏အသွေးအသားတို့သည် ထကြွလာခဲ့ရတော့
၏။

ဒီကြားထဲတွင် ကျော်ဆန်းကလဲ ခင်မိမိ၏
ကိုယ်လုံးကိုသိမ်းကြိုး၍ ထမင်းစားရင်း ခိုးခိုးကြည့်
နေ၏။ ထိုသို့ကြည့်နေသည်ကိုလည်း ခင်မိက သိနေ
၏။

“ကိုကျော်ဆန်း ထမင်းစားပြီး ကားပြန်ထွက်
မှာလား”

“မထွက်တော့ဘူး မခင်မိ နားတော့မယ်”

ခင်မိက ပြောပြောဆိုဆိုပင် အောက်စက်နှင့်
တီဇွိတို့ရှိ ခလုတ်များကိုနှိပ်ကာ အခွေတခွေကို စက်

ထဲထည့်လိုက်၏။ ပြီးတော့ နီမုလေးကိုဝဲကာ ခက်
ဆန်းထိုင်နေရာ ပက်လက်ကုလားထိုင်၍ ရာသီ
ခင်မိသည် လှုပ်လီလှုပ်လဲဖြင့်လျှောက်လာပြီး သူမ၏
လက်ထဲရှိနီမုကို ကျော်ဆန်းထံလှမ်းပေးလိုက်၏။
ပြီးတော့ ကျော်ဆန်း၏ရှေ့ပက်နားတွင် ရှိသော
ခွေးခြေလေးပေါ်တွင် ကျော်ဆန်းအား နောက်ကျော
ဖက်ခပ်စောင်းစောင်းလေး ပေးထိုင်လိုက်၏။

ပက်လက်ကုလားထိုင်တွင် ထိုင်နေသော
ကျော်ဆန်း၏ရှေ့တွင် ခင်မိမိ၏ ကြီးမားကားစွင့်
နေသော ဖင်သားကြီးများမှာ ဝဲလျက် ကပ်လျက်ရှိ
နေ၏။

ကျော်ဆန်းသည် ခင်မိမိ၏ အချိုးအစားကျစွာ
ဖြင့် လုံးတစ်ကားစွင့်၍ အမိုအမောက် အသိမ် အပိုက်
များဖြင့် တပ်မက်ဖွယ်ရာ လှပနေသော ကိုယ်လုံး
လေးကို နောက်မှကြည့်၍ မက်မောနေမိ၏။

ကျော်ဆန်းသည် တင်တင်ကြည်ကို မရမီက
ခင်မိကို တွေ့ခဲ့မြင်ခဲ့ဖူးပြီး ခင်မိကဲ့သို့တော့ကျ နှစ်
ချိုက်မိခဲ့၏။ ခင်မိကို ကျော်ဆန်းက မြင်တွေ့ရတိုင်း

သူ၏ပစ္စည်းကြီးက တစ်တံတံဖြင့် ဖြစ်လာ မာလာ
စပြုမဖြစ်၏။ ပြောရလျှင် ကျော်ဆန်းသည် တစ်တံ
ကြည်နှင့်မရရှိတပင် ခင်မိကို လိုးချင်နေခဲ့သည်ဟု
ပြောရမည်ဖြစ်၏။

သို့ရာတွင် ခင်မိတွင် အိမ်ထောင်ကျခဲ့ဖူး
သည်ဆိုသော တိုးတိုးတိတ်တိတ်သတင်းကြောင့်
အပျိုကိုမက်သော ကျော်ဆန်းသည်တစ်တံကြည်
ကိုလာရအောင်ကြိုးစားယူခဲ့ကာ ပစ္စည်းကောင်းနှင့်
လွဲခဲ့ရ၏။

ဖြစ်ချင်တော့ တစ်တံကြည်နှင့် ကျော်ဆန်း
တို့ အိမ်ထောင်ကျပြီး ၆ လလောက်နေတော့ ခင်မိ
သည် သူတို့နေထိုင်ရာအိမ်ပေါ်သို့ ရောက်လာခဲ့၏။

ကျော်ဆန်းသည် အသက် ၂၇ နှစ်သာရှိသေး
ပြီး အသားဖြူဖြူ ငယ်တောင့်တောင့်နှင့် ဂင်တိုတို
ဖြစ်၏။ ကျော်ဆန်း၏ အသားမှာ ဖြူသည်ဆိုသည်
ထက် နီစပ်စပ်ဖြစ်၍နေသည်ဆိုက ပိုမှန်မည်ဖြစ်
၏။

ကျော်ဆန်းနှင့် ခင်မိတို့သည် ဗီဒီယိုဖွင့်ကာ

ကြည့်နေကြသော်လည်း ဇာတ်လမ်းမှာ မည်သို့ပြသ
နေသည်ကို သူတို့နှစ်ဦးစလုံး မသိကြပါ။

ကျော်ဆန်းက ခင်မိကို နောက်မှကပ်လျက်
ကြည့်ကာ ကာမစိတ်များထကြလျက်ရှိပြီး၊ ခင်မိ
ကလည်း ညက ကျော်ဆန်းနှင့် တစ်တံကြည်တို့
လိုးနေကြတာကို ပြန်၍အရသာခံကာ စဉ်းစားနေပြီး
သူမ၏သွေးသားများထကြသောင်းကျန်းနေ၏။

ထို့ပြင် တစ်မီးတစ်စာ ယောက်ျားတစ်
ယောက်ရှေ့တွင် ကပ်လျက်ထိုင်ပြီး သူမ၏ ကိုယ်
လုံးကိုမြင်အောင် တပ်မက်အောင် ပြထားနေရသော
စိတ်ကလည်း သူမ၏ သောင်းကျန်းနေသော
အသွေးအသားတို့ကို မီးလောင်ရာ လေပင့်ပေးနေ
တော့၏။ ခင်မိ၏ပေါင်လုံးကြီး နှစ်လုံးကြားရှိ စောက်
ပတ်ကြီးမှာလဲ မာတင်းဖောင်းကား၍ လာနေပြီဖြစ်
၏။

ခင်မိသည် ခွေးခြေလေးပေါ်တွင်ထိုင်၍
ကျော်ဆန်းကိုကျောပေးနေရာမှ ရုတ်တရက် ကျော်
ဆန်း၏ဖက်သို့သူမ၏ကိုယ်လုံးလေးကို လှည့်လိုက်ပြီး

တော့ ခွေးခြေပေါ်တွင် ထိုင်နေသော သူမ၏ဖင်
သားကြီးများမြောက်ကြွလှိုက်ပြီး သူမ၏ခါးလေး ကို
ကုန်းကာ စောစောကကျော်ဆန်း၏ ပေါင်ပေါ်တွင်
တင်ထားရာမှ လျှောကျပြီး ကျော်ဆန်း၏ ပေါင်နှစ်
လုံးကြားတွင် ရောက်နေသော ဗီဒီယိုရီမု လေးကို
သူမ၏လက်ကလေးဖြင့် လှမ်းယူလိုက်၏။

ထိုအခါတွင် ရီမုကို လှမ်း၍ဆုတ်ကိုင်လိုက်
သော သူမ၏လက်ကလေးသည် ကျော်ဆန်း၏
ပေါင် နှစ်လုံးကြားတွင် ပုဆိုးတွင်း၌ မတ်တောင်ကာ
ထ၍နေသောကျော်ဆန်း၏လီးကြီးကို မိမိရရပင်
ထိမိတော့၏။

ခင်မိသည် ပုဆိုးတွင်းမှ ကျော်ဆန်း၏ မာ
တောင်နေသောလီးကြီးကို သူမ၏လက်ကလေးဖြင့်
ထိနေလျက်ကပင် ရီမုလေးကို ဆုတ်ကိုင်လိုက်၏။
ပြီးသော သူမ၏လက်ကလေးဖြင့် ပုဆိုးပေါ်မှပင်
ကျော်ဆန်း၏ လီးကြီးကို ခပ်ဖိဖိလေး ၂ ချက်မျှ
ဖိလျက်ရီမုတုမယူလိုက်၏။

ပြီးတော့ ကျော်ဆန်း၏ ရှေ့ပတ်လက်ကု

လားထိုင်၏ရှေ့တွင် ကပ်လျက်ရပ်ကာ ကျော်ဆန်း
ကို ကျောပေးလိုက်၏။

မိနစ်ဝက် ၁၀ ကျော် ၃၀ မျှအကြာတွင် ခင်မိ၏
လုံးတစ်ကားအယ်နေသော ဖင်သားကြီးများပေါ်သို့
ကျော်ဆန်း၏ လက်ဝါးနှစ်ဖက်က အောက်ဖက်မှ နေ
၍ပင့်ကိုင်ကာဖြေးဖြေးချင်း ဆုတ်နယ်ပေးလာ၏။

ယခု ကျော်ဆန်းသည် ခင်မိ၏ ဖင်သားကြီး
များကို ဆုတ်နယ်ဖျစ်ညှစ်ပေးနေရင်း ဖင်သားကြီး
များ၏ ထွေးအိလုံးတစ်နေသော အထိအတွေ့က
သူ၏လက်ဖဝါးမှတစ်ဆင့် ကျော်ဆန်း၏ အသွေး
အသားများထဲအထိ စိမ့်ဝင်သွားတော့၏။

ကျော်ဆန်းသည် ပတ်လက်ကုလားထိုင်ပေါ်
မှ ကုန်းရုန်းထကာ ခင်မိ၏ နောက်ကျောတက်တွင်
ကပ်လျက်ထရပ်လိုက်ပြီး ခင်မိ၏ ကိုယ်လုံးလေးကို
နောက်ဖက်မှနေ၍ တားကြပ်စွာ လိက်လိုက်၏။
ကျော်ဆန်း၏ ပုဆိုးတွင်းမှ တောင်မက်နေသောလီး
ကြီးကတော့ ခင်မိ၏ ဖင်သားကြီးနှစ်လုံးကြားကို
စာညှိတညှိမတ်မတ်ပင် ဖိ၍ ထောက်ထားလေ၏။

ခပ်မိသည် ကျော်ဆန်း၏လီးကြီးနှင့် သူမ၏
 ဖင်သားကြီးကို ထိကပ်မိလိုက်သည်နှင့် “ဖျန်း” ကနဲ
 ကြွက်သီးတချက်ထသွား၏။ ပြီးတော့ သူမ၏
 အသက်ရှူသံလေးများသည်လည်း အမြန်နှုံးမြင့်၍
 လာရ၏။

ကျော်ဆန်းသည် ခပ်မိကို နောက်မှနေ၍
 တင်းကြပ်စွာဖက်ပြီးသည်နှင့် သူမ၏ ဂုတ်သားလေး
 များကို ငုံ့၍နှာခေါင်းဖြင့် နမ်း၏။ ပြီးသည်နှင့် ခပ်မိ
 ၏ဖြူဖွေးပြီး အကြောစိမ်းလေးများ ယုတ်သန်းနေ
 သည့် လည်တိုင်နုနုလေး၏ တေးတဖက်ကို သူ၏
 နှုတ်ခမ်းများဖြင့် ဖိကပ်ကာ အားကောင်းကောင်းဖြင့်
 စုပ်နမ်းလိုက်တော့လေ၏။

ခပ်မိ၏ ဦးခေါင်းလေးမှာ မော့၍တက်သွား
 ပြီး သူမ၏ ပျက်တောင်ကော့ကော့ကြီးများမှာ စင်း
 ကျသွားတော့၏။

ကျော်ဆန်းသည် ခပ်မိ၏ လည်တိုင်လေး
 တဖက်ကို နှုတ်ခမ်းဖြင့် အားကောင်းကောင်းနှင့် စုပ်
 သူနမ်းနေလျက်က သူ၏လျှာဖျားလေးဖြင့် ခပ်မိ၏

လည်တိုင်လေးကို ယက်ပေးနေ၏။ ကျော်ဆန်း၏
 လက်တဖက်က ခပ်မိ၏ခါးသိမ်သိမ်လေးကို တင်း
 ကြပ်စွာဖက်ထားပြီး ကျန်လက်တဖက်ကတော့ ခပ်မိ
 ၏ နို့ကြီးများကို ဆင်းအင်္ကျီခေါ်မှပင် ဆုတ်နယ်လျက်
 ရှိ၏။

ပြီးသည်နှင့် ကျော်ဆန်းသည် ခပ်မိ၏ကိုယ်
 လုံးလေးကို သူ့ချင့်မျက်နှာချင်းဆိုင်ဆွဲ၍ လှည့်လိုက်
 ၏။ ခပ်မိကလည်း အလိုက်သင့်လေးပင် လှည့်၍
 ပေးလာ၏။

ပြီးတော့ ကျော်ဆန်းသည် ခပ်မိ၏ ဖေါင်း
 ဖေါင်းတင်းတင်းလေးဖြစ်နေသော နှုတ်ခမ်းလေးများ
 ကို သူ၏နှုတ်ခမ်းဖြင့် ဖိကပ်ကာ စုပ်နမ်းလိုက်၏။
 ခပ်မိ ရပ်တတ်လေးသည် ကော့လျက် သူမ၏မျက်
 နှာလေးသည် မော့၍တက်လာ၏။

ကျော်ဆန်းက ခပ်မိ၏နှုတ်ခမ်းလေးများကို
 စုပ်ထားလျက်က သူ၏လျှာဖြင့် ခပ်မိ၏နှုတ်ခမ်း
 လေးများကို ယက်ပေးလိုက်သေး၏။

ခပ်မိ၏ လက်နှစ်ဖက်သည် ကျော်ဆန်းကို

ပြန်မက်တွယ်လာ၏။

အတန်ငယ်မျှကြာအောင် ကျော်ဆန်းသည် ခင်မိ၏ နှုတ်ခမ်းလေးများကို စုတ်နမ်းပြီးသောအခါ တွင် ခင်မိ၏ကိုယ်လုံးလေးကို စွေ့ကနဲပွေ့လျက် သူတို့ရဲ့နေသော နေရာနှင့် ၀၅ ပေမျှဝေးသော အိပ်ခန်းဆီသို့ လျှောက်လှမ်းသွား၏။ ခင်မိကလည်း သူမ၏ မျက်လုံးလေးများမှိတ်လျက် အလိုက်သင့် ဧပါသွား၏။

အိပ်ခန်းထဲသို့ရောက်လျှင် ခင်မိ၏ကိုယ်လုံး လေးကို အိပ်ခန်းထဲရှိ နှစ်ယောက်အိပ်ကုတင်ကြီး ပေါ်ရှိ အိပ်ယာပေါ်သို့ ချပေးလိုက်၏။

အိပ်ယာနှင့် ကျောပြင်လေးတို့ ထိတွေ့မိ သည်နှင့် ခင်မိသည် ညက ကျော်ဆန်းနှင့် တင်တင် ကြည်တို့လိုးနေခဲ့ကြသည့် အိပ်ယာကြီးပေါ်သို့ သူမ သည် ရောက်ရှိနေပါလားဆိုသောအသိက ၀င့်လာ တော့ ခင်မိ၏ ရင်ဝယ် သိမ်ကနဲသိမ်ကနဲဖြစ်ကာ နွေး ၍ သွားရတော့၏။

ကျော်ဆန်းသည် အိပ်ယာပေါ်သို့ တက်လာ

ပြီး ပက်လက်ကလေးဖြစ်နေသော ခင်မိ၏ ကိုယ် လုံးလေးဘေးတွင်ထိုင်လိုက်ပြီး ခင်မိ အင်းကျီလေး ၏ကြယ်သီးများကိုဖြုတ်ကာ ချွတ်လိုက်၏။ ခင်မိက လည်း သူမ၏ဦးခေါင်းလေးကို အခြားတဖက်သို့ လှည့်၍ ကျော်ဆန်း၏မျက်နှာကို မကြည့်ဘဲ မျက် နှာလွဲကာ သူမ၏အင်းကျီနှင့် ဘရာဇီယာတို့ကို ကျော် ဆန်းအားဝိုင်းကူညီကာ ချွတ်ပေးလိုက်၏။

ခင်မိ၏ရင်ဘတ်လေးပေါ်မှ ဘရာဇီယာလေး တွာသွားသည်နှင့် ဆူပြီးတင်းရင်းနေသော သူမ၏ နီပကြီးနှစ်လုံးမှာ နှိုသီးခေါင်းလေးများထောင်လျက် ပေါ်လာသည်နှင့် ကျော်ဆန်းသည် ခင်မိ၏ နို့ကြီး များကို တချက်စိုက်ကြည့်၍ တံတွေးတချက် မျိုချ လိုက်ပြီး သူ၏မျက်နှာကို နို့ကြီးများသို့ အပ်ကာ စို တော့၏။ ပြီးတော့ ကျော်ဆန်း၏ လက်တဖက်က ခင်မိ၏ ခါးတွင်ဝတ်ထားသော ယခင်လေးကို ခါးမှ ဖြည်၍ အောက်သို့ဆွဲချလိုက်ပြီး ခင်မိ၏ ပေါင်နှစ် လုံးကြားရှိ စောက်ပတ်ကြီးပေါ်သို့ ဝူလက်ဖဝါးကို တပ်ကာ ပွတ်ပေးတော့၏။

ခင်မိက သူမ၏ဖင်သားကြီးများအောက်တွင်
မိမိနေသော ထမီစလေးကို သူမ၏ဖင်ကြီးများကို
ကြွလျက် သူမ၏လက်ကလေးဖြင့် ခြေထောက်ဖက်
သို့ဆွဲချလိုက်၏။ ပြီးသည်နှင့် သူမ၏ခြေထောက်
လေးနှစ်ဖက်ကို အသုံးပြုကာ ထမီဘေးကို သူမ
ဘာသာပင် ကွင်းလုံးကျွတ်၍ ပေးလိုက်တော့၏။

ကျော်ဆန်းသည် ခင်မိ၏ နို့ကြီးများကို တ
လှည့်စီစို၍ ပေးရင်း သူမ၏နို့သီးခေါင်းလေးများကို
ပါ လျှာယက်ကာ မနာအောင် ခပ်ဖွဖွလေးကိုက် ပေး
လိုက်သေး၏။

ခင်မိ၏ စောက်ပတ်ကြီးပေါ်မှ ကျော်ဆန်း
၏လက်ကလေးသည် ခင်မိ၏ စောက်ပတ်ကြီးကို ပွတ်
ပေးနေသည့်အပြင် စောက်ပတ်အုံပေါ်ရှိ ခင်မိ၏
စောက်မွှေးလေးများကိုလည်း ခပ်ဖွဖွလေးဆွဲနေ
သေး၏။

ခင်မိ၏ စောက်ပတ်ကြီးကို ပွတ်ပေးနေသော
ကျော်ဆန်း၏လက်သည် ခင်မိ စောက်ပတ်အတွဲ
ကြောင်းတလျှောက် လက်စောင်းဖြင့် နှစ်ချက် သုံး

ချက်မျှ ပွတ်ဆွဲပေးပြီးသည်နှင့် သူ၏လက်မှ လက်
ညှိုးလေးသည် စောက်ပတ်အတွဲကြောင်းတစ်
လျှောက်သို့ တိုးဝင်သွားပြီး သူမ၏ စောက်ပတ်ထိပ်
ရှိ စောက်စေ့လေးကို ကလိပေး၏။ ပွတ်ပေး၏။
ခင်မိ၏ ဖြူဖြူမွှေးမွှေးပေါင်တံကြီးနှစ်ချောင်းမှာ စု
လိုက် ကားလိုက်ဖြစ်လာတော့၏။

ပြီးတော့ ကျော်ဆန်းသည် ခင်မိ၏ ဝမ်းဝါနေ
သော ဝတ်လစ်စလစ်ကိုယ်လုံးလေးကို အရာသာခံ
ကာကြည့်နေရင်းက လက်ညှိုးကို သူမ၏စောက်ပတ်
ထဲသို့ ထိုးထည့်လိုက်ပြီး စောက်ခေါင်းပတ်လည်ရှိ
စောက်ပတ်အတွင်းသားနံရံနုနုလေးများကို သူ၏
လက်ညှိုးဖြင့် ကပ်ကာ ပတ်ချာလည်၍ ခပ်ဖြေး ဖြေး
စကောဝိုင်းလှည့်ကာ ခမ္မ၍ပေးလိုက်တော့၏။

“အင့်... ဟင့်... ကျွတ်ကျွတ်ကျွတ်...”

ခင်မိ၏ ခါးလေးမှာ တွန့်ကနဲ တွန့်ကနဲ ဖြစ်
ကာ သူမ၏နှုတ်ဖျားလေး၏မှ အသံလေးများ ထွက်
၍လာရတော့၏။

ကျော်ဆန်းသည် သူ၏လက်ညှိုးဖြင့် ခင်မိ

စောက်ပတ်ထဲသို့ လေးငါးကြိမ်မျှမွေပေးပြီးသည့်နှင့် သူ၏လက်ညှိုးကို စောက်ပတ်ထဲမှ ဆွဲထုတ်လိုက်၏။
ပြီးတော့ ခင်မိ၏ဘေးတွင်ထိုင်လျက်က သူ၏ အင်း ကျိန်နှင့်ပုဆိုးတို့ကို ချွတ်ပစ်လိုက်တော့၏။ ထိုအခါတွင် ကျော်ဆန်း၏ ပုဆိုးအောက်မှ လီးကြီးသည် ထွက် ပေါ်လာတော့၏။

ကျော်ဆန်း၏ အရည် ၇ လက်မရှိလီးကြီးမှာ သံချောင်းကြီးသဖွယ် မာတောင်လျက်တဆတ်ဆတ် ဖြစ်နေပြီး ထိပ်တွင် လရည်များဖြင့် စုံရွှဲနေ၏။

ကျော်ဆန်းသည် သူ၏ပုဆိုးနှင့်အင်းကျိန်ကို ချွတ်ပြီးသည်နှင့် သူ၏လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ခင်မိ၏ ခြေ ထောက်လေးနှစ်ချောင်းကို ကွေးပေးကာ သူမ၏ ပေါင်နှစ်ချောင်းကို ခပ်ကားကားလေး ကားကား ထောင်လိုက်၏။ ပြီးသည်နှင့် ကျော်ဆန်းသည် ခင်မိ ၏ ပေါင်နှစ်လုံးကြားတွင်ဝပ်၍ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင် လိုက်ကာ ခင်မိ၏ ဒူးကွေးထောင်ထားသော ပေါင် လေးနှစ်ချောင်းကို သူမ၏ကိုယ်ပေါ်သို့ တွန်းတပ်ကာ သူမ၏ဒူးလေးများကို ကွေးထားလျက်မှပင် သူမ၏

ခြေသလုံးလေးများကို သူ၏ဆောင့်ကြောင့်ထိုင် ထားသော ပေါင်နှင့် ကိုယ်လုံးအကြားတွင် တဖက် တချက်ဆီ တပ်ကာ သူ၏လီးကြီးထိပ်ဖူးကို စောက် ပတ်ဝတွင် ကေ့လိုက်၏။ ပြီးသည်နှင့် သူ၏လက်နှစ် ဖက်ဖြင့် ခင်မိ၏ နို့ကြီးနှစ်လုံးကို ဆွဲကာ လီးကြီးကို ခင်မိ၏ စောက်ပတ်ကြီးထဲသို့ လုံးသွင်းလိုက်တော့ ၏။

“မြို့ . . မြို့ . . မြို့ . . ဖုတ် . .”

“အင့် . . အင့် . . ဟင်း . . ဟင်း . .”

ခင်မိသည် သူမ ထာဝစဉ် တမ်းတနေခဲ့ရ သော စံချိန်မှီလီးကြီးသည် သူမကို မက်မောစွာဖြင့် သူမ၏ ဆူဖြိုးနုနယ်သော စောက်ပတ်ကြီးထဲသို့ တချိန်ထိုးဝင်ကာ တဆုံးဝင်သွားခဲ့ပြီဖြစ်တော့၏။

ကျော်ဆန်းည် ခင်မိ၏ စောက်ပတ်ကြီးထဲသို့ တစ်ဆုံးဝင်နေသော သူ၏လီးကြီးကို ချက်ချင်း ဆိုသလိုပင် ပြန်၍ခပ်သွက်သွက်နှုတ်ကာ တစ်ခါပြန် ၍ ခပ်သွက်သွက်ပင် လုံးသွင်းပြီး ခင်မိ၏ နို့နှစ်လုံး ကို ဆွဲကိုင်၍ တချက်ခြင်း ဆောင့်ကာ လုံးတော့

၏။

“ဖွတ်. . ပလွတ်”

“ဖွတ်. . ပလွတ်”

“ဖွတ်. . ပလွတ်”

ခင်မိ၏နို့ကြီးများကို ဆွဲကိုင်၍ ထားသော
ကျော်ဆန်း၏ လက်နှစ်ဖက်က သူမ၏နို့သီးခေါင်း
များကို လက်ညှိုးလက်ခလယ်တို့ဖြင့် ညှပ်ကာ ဖွတ်၍
ပေးနေသေး၏။

“ဖွတ်. . ပလွတ်”

“ဖွတ်. . ပလွတ်”

“ဖွတ်. . ပလွတ်”

ခင်မိကလည်း အောက်မှနေ၍ ကျော်ဆန်း၏
ဆောင့်ချက်များအတိုင်း သူမ၏ဖင်သားကြီးများကို
တြွ၍ တြွ၍ပေးကာ အလိုးခံနေ၏။

“ဖွတ်. . ပလွတ်”

“ဖွတ်. . ပလွတ်”

“ဖွတ်. . ပလွတ်”

ကျော်ဆန်းသည် တချက်ခြင်းလုံးပေးနေရာ

မှ မိမိလိုးနေသည်မှာ လွန်ခဲ့သောအချိန်တော်တော်
ကြာကထဲကပင် လိုးချင်နေသောသူဖြစ်ပြီး သူမမှာ
လည်း တကိုယ်လုံးအဝတ်အစားများ ချွတ်ပေးကာ
ဝတ်လစ်စလစ်ကိုယ်လုံးလေးဖြင့် မက်မောဖွယ်ရာ
လေးဖြစ်ကာ အားပါးတရပင် အလိုးခံနေခြင်းတို့
ကြောင့် ကျော်ဆန်း၏ဖိတ်များမှာ မလှိုင်းနိုင်တော့
ဘဲ ဖိ၍ဖိ၍ ဆောင့်ကာ ခင်သွက်သွက်လိုးတော့၏။

“ဖွတ်. . ပလွတ်”

“ဖွတ်. . ပလွတ်”

“ဖွတ်. . ပလွတ်”

ကျော်ဆန်းက ဖိ၍ဖိ၍ ဆောင့်လိုက်တိုင်း
ကျော်ဆန်း၏ ရှည်လျားတုတ်ခိုင်သောလီးကြီးမှာ
ခင်မိ၏စောက်ပတ်အတွင်းသားလေးများကို ဖိဆောင့်
ကာ ဆောင့်ကာ ထိသွားရသဖြင့်ခင်မိမှာ အသွေးအ
သားထဲအထိ ဆိမ့်ဆိမ့်သွားရ၏။

ကျော်ဆန်းနှင့် ခင်မိတို့နှစ်ယောက်သားမှာ
အပေးအယူမျှတစွာဖြင့် လိုးနေကြရင်း တစတစ
အရသာများရှိ၍လာတော့၏။

“ဖွတ်... ပလွတ်”

“ဖွတ်... ပလွတ်”

“အင်း... ဟင်း... ကောင်းလိုက်တာ အကို
ရယ်... ဟင်းဟင်း...”

“ဖွတ်... ပလွတ်”

“ဖွတ်... ပလွတ်”

“အစ်ကို...”

“ဟင်း... ခင်မိ...”

“ကောင်းရဲ့လား... အကိုရယ်...”

“သိပ်ကောင်းတာဘဲ ခင်မိရယ်... အကိုက
လိုးချင်နေတာကြာပြီ...”

“အ... အင်း... ဘယ်... ဘယ်တုန်းကထဲ
ကလဲဟင်း... အ...”

“အိမ်ထောင်မကျမီကထဲကဘဲ ခင်မိရယ်...”

“အင့်... ဒါနဲ့များကိုရယ်... ဟ... ဟင်း
ဟင်း”

ခင်မိသည် သူမ၏စောက်ဖုတ်ထဲသို့ ဝင်၍
လာနေသော ကျော်ဆန်း၏လီးကြီးကို ကြင်နာ စွာ

ဖြင့် သူမ၏စောက်ပတ်အတွင်းသားနုနုလေး များဖြင့်
ဖျစ်ညှစ်၍ ပေးနေ၏။

“အ... အင့်... ခင်မိကို ချစ်လားဟင်”

“ချစ်တာပေါ့ ခင်မိရယ်...”

“ချစ်ရင် နေ့တိုင်း... ခုလိုလိုးပေးနေရင်ကို...”

“အင်း... လိုးပေးမှာပေါ့... ခင်မိလေးရယ်”

“ဖွတ်... ပလွတ်”

“ဖွတ်... ပလွတ်”

နောက်ဆုံးမတော့ ကျော်ဆန်းသည် သူ၏
လီးကြီးမှာထျင်ဆိမ့်၍ လာပြီဖြစ်သဖြင့် အားကုန်
ထုတ်ကာ ၁၅ ချက်မျှဆောင့်ကာ ဆောင့်ကာလိုး
လိုက်ပါတော့သည်။

“ဖွတ်... ပလွတ်”

“ဖွတ်... ပလွတ်”

“အ... အ... ကို... ဘား... အင်း...
ကျွတ်... ကျွတ်... ချစ်... ချစ်လိုက်တာကိုရယ်...
အင်း... ဟင်း... ဟင်း... ဟင်း...”

“ဖွတ်... ပလွတ်”

“ဖွတ်. . . ပလွတ်”

“ခင်မိလေးရယ်. . . အ. . . အ. . . ချစ်. . .

ချစ်. တယ်. . . အင်း. . . ဟင်း”

ကျော်ဆန်းနှင့် ခင်မိတို့၏ ကိုယ်လုံးလေးနှစ်
ခုတို့သည် ခါရမ်းကာသွားပြီး သူတို့နှစ်ယောက်သည်
ကာမအထွတ်အထိပ်သို့ရောက်ရှိသွားတော့၏။

ကျော်ဆန်း၏လီးကြီးထိပ်မှ ပူနွေးသော သုတ်
ရည်တို့သည် ခင်မိ၏ စောက်ပတ်ထဲသို့ ပန်း၍ဝင်
သွားသကဲ့သို့ ခင်မိ၏ စောက်ပတ်ကြီးထဲသို့ တဆုံး
ဝင်ကာ ဖိကပ်ထားသော ကျော်ဆန်း၏ လီးကြီးကို
လည်း ခင်မိ၏ စောက်ပတ်ကြီးအတွင်းမှ သုတ်ရည်
လေးများက ပြတ်နိုးစွာမက်ဖျန်းကာ ခင်မိ၏ စောက်
ပတ်ဝလေးသည်လည်း ကျော်ဆန်း၏ လီးအရင်းသို့
ကော့၍ဖိကပ်ထားလိုက်လေတော့၏.